PETRUS LOMBARDUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 39r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26147
Copyright: Admont, Benediktinerstift

trade uidet. hec scil dm inculpabilit an peccm in exordio
ordinis hois potuisse unde ut essent ei natalia. ita
in lib reclamationū inquens. Ignorantia & difficultas eua
si essent hois pmordia natalia. nec sic culpand ds sed
laudandus eet. S; si hec hō in pmordio natalit habuis
set. nūqd eet in eo defect & pene. Si defectus & pena idita
fuisset ante peccm. iuste eū eo agi uidetur: si an cul
pā sentiret pena. Ob hoc sane dicim illa n fuisse de
fect & penas si natalit hoi infuissent. sic nec sunt hoi
an peccm ndu grām adepto defectus siue pena n posse
pficere. s; pqm grām recepit pq pficere potuit & adtep j
pfec. eāq; culpa sua pamisit simulq; pficiendi facul
tate pdidit. defect sunt ei ut pena. n posse pficere. scil
malu declinare & bonū facere. Omis q defect nros sus
cepit ꝗ pt peccm. qs ei ouenebat suscipe & nobis
expediebat. Sunt enī plura egritudinū genā & cor
poris uicia a qb oino imunis extitit. Quos enī defec
tus habuit ad ostensionē uere humanitatis ut u
morē & isticiā. & ad ipletionē opis ad q uenat ut pas
sibilitate & mortalitate. & ab immortalitatis desperatio
ne spe nrām eximenda ut morte susceptit. hos aut
defectus n ordinis sue necessitate s; miserationis
uoluntate susceptit. Veros qde habuit defectus sic
& nos. s; n eade causa. nos aut ex peccto originali hos
defectus thim sic apls insinuat dicens. Corp qdem
ppt peccm mortuū e. i. necessitate morendi hī ise.